

ACTA ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA DEL COMÚ DE LLEIDA 26-10-2014

Amb l'assistència d'unes 35 persones, més 14 que han fet ús del mecanisme de participació anticipada, l'assemblea comença a les 11,15 a la sala Nausica de l'Ateneu Popular de Ponent, tenint com a únic punt del dia la discussió i aprovació o no de la proposta de la Comissió d'enllaç del Comú de Lleida sobre la posada en marxa de la Candidatura sota la fórmula d'Agrupació d'electors, que va quedar pendent de resolució a l'assemblea ordinària de 18-10-2014.

Josep Maria Perera presenta els objectius de l'assemblea i els mecanismes de decisió i vot contemplats als estatuts del Comú de Lleida.

Laura Bergés exposa la proposta d'Agrupació d'electors, tot recordant les característiques que havien estat exposades ja a la convocatòria: Establiment de la llista a partir de primàries i consensos. Punt de partida programàtic en el [document base](#) aprovat a l'assemblea ordinària de 18/10/2014. Punt de partida del marc organitzatiu en el [document base](#) aprovat a l'assemblea de 6/7/2014. No renúncia a la visibilitat de les agrupacions o partits que s'hi integrin. Candidatura que en cap cas ha de disgregar el vot d'esquerra de la ciutat.

Exposa també les novetats de la darrera reunió amb els partits, amb la presència de la CUP i la decisió d'Iniciativa de donar suport actiu al projecte.

S'obre torn de paraules, tot llegint les intervencions dels membres del Comú que han enviat la butlleta de participació anticipada.

Juan Ubieta llegeix les intervencions anticipades, tots ells favorables a la proposta, i que computarien com a vots en el cas que l'Assemblea no arribés al consens i calgués votar.

Emiliano Pardo, està d'acord amb la proposta.

Amaia Rodrigo, està d'acord amb la proposta i comenta: "No crec que hi hagi cap opció que s'atansi més a la motivació que ens va portar a crear el Comú que l'agrupació d'electors. Estic convençuda que som les persones, amb les nostres pròpies motxiles, però sense més lligams que la pròpia consciència, les que HEM de treballar per transformar la societat en què vivim".

Óscar Sisteré, està d'acord amb la proposta.

Maria Victòria Pacheco, està d'acord amb la proposta.

Maria José González, està d'acord amb la proposta.

Manuel Pérez, està d'acord amb la proposta.

Albet Hortal, està d'acord amb la proposta.

Laura Caufapé, està d'acord amb la proposta.

Carme Casanovas, està d'acord amb la proposta.

Carme Ariche, està d'acord amb la proposta.

Sergi Talamonte, està d'acord amb la proposta.

Núria Casanovas, està d'acord amb la proposta.

Marta Bach, està d'acord amb la proposta.

Pau Roma, està d'acord amb la proposta.

Es prossegueix amb el debat presencial:

Joan Miquel Ballesté mostra la disponibilitat d'ICV a acceptar el resultat de la votació, però al mateix temps proposa que es reflexioni sobre la possibilitat que el Comú de Lleida es registri com a partit, perquè així tot seria més senzill i més clar.

La sra Montse planteja la dificultat de la demanda de la CUP de no perdre visibilitat en l'Agrupació d'Electors i al mateix temps restringir la visibilitat d'altres forces polítiques.

L'Alfred Sesma distingeix entre la fórmula jurídica que s'adopti i l'esperit i funcionament del projecte.

El Josep Maria Perera exposa que caldrà establir mecanismes de control perquè ningú no intenti apropiarse del projecte. Recorda, al mateix temps, que el principal mecanisme consisteix en el fet que la presència a la Comissió coordinadora és fruit del treball en comissions, i que difícilment qui no treballa i actua de manera constructiva serà elegit com representant a la Coordinadora.

El Marc Oliver insisteix que hi ha molta feina a fer.

El Joan Manel Bueno recorda que, a més del que ha exposat el JM Perera, ja hi ha mecanismes de control previstos per a la Comissió coordinadora, que ha de regir-se en les seves decisions pels mateixos criteris de consens i en segona instància de vot favorable del 80 % dels membres per aprovar una proposta, de manera que difícilment pot cap grup capitalitzar o controlar les decisions.

El Miquel exposa la importància de ser flexibles, de ser capaços de captar el que està passant en un entorn més general i de tenir la capacitat de replantejar-nos les coses i potser d'entroncar-nos en processos que s'estan donant arreu del territori.

La Carme Sambola insisteix en la necessitat d'unificació i en com n'està de farta de veure tantes paperetes de partits d'esquerres.

El Paco Madueño reivindica la mateixa idea, insisteix que cal trobar la millor eina per canviar les coses i fer que tots –i no només uns quants– visquem millor. Per assolir això cal ser flexibles i evitar prejudicis. Tot i que com a EUiA ells prefereixen el sistema de coalició, pensen que l'Agrupació d'electors té valor i li donaran suport si realment serveix per confluïr.

L'Alfred apunta que cal que l'Assemblea del Comú prengui una decisió, tot assumint que la mateixa Assemblea pot arribar a canviar la decisió si les circumstàncies futures així ho aconsellessin.

El Carlos González recorda que només queden 7 mesos i que cal posar-se a treballar ja. Que només així poden lluitar contra la llei d'Hondt i sortir-nos-en en el temps de que disposem.

El Miquel defensa l'Agrupació d'electors. Exposa el conflicte inherent entre la dinàmica de partits i la gent que no en pertany a cap. En una coalició de partits, les persones que no són de partit hi pinten ben poc, per més que es puguin presentar com independents. A més una Agrupació d'electors es deu només a si mateixa, i no està subjecta ni a la disciplina dels partits, ni a la competència permanent entre partits que és inherent a la seva pròpia dinàmica.

La Montse manifesta que li agrada el canvi de cultura política que planteja el Comú, i que cal partir dels ciutadans, però que al mateix temps cal comptar amb els partits i ser capaços d'integrar-los des de la ciutadania. Només si som capaços de fer aquesta feina la revolució que es proposa pot ser realment constructiva i eficaç.

El Miquel considera que cal canviar la partitocràcia, i que si els partits entren, sempre dominaran.

L'Alfred apunta d'una banda que els partits també estan formats per persones i a més mostra el seu desacord que els partits hagin condicionat la feina del Comú, i que el Comú representa una oportunitat per als partits per demostrar on són realment.

El Paco Madueño diu que el PSOE-PSC s'ha apropiat en l'imaginari del que és l'esquerra, quan clarament no és així. Tots els que estem reunits volem transformar la societat, i aquesta voluntat, malgrat les dificultats, ens ha d'unir.

En Jaume Ramon rebutja la idea que alguns defensen que una Agrupació d'electors mor l'endemà de les eleccions, quan és precisament a l'inrevés. Tot i així, considera que si hi ha mecanismes alternatius més fàcils caldria tenir-los en consideració. Un partit, com a fórmula, però amb un funcionament intern que no sigui piramidal, ni competitiu... i que sigui capaç d'arribar a la gent i de partir d'ella.

El JM Perera recorda que ja s'ha parlat molt amb persones, i que se segueix fent, però que serà molt més fàcil fer-ho quan hi hagi un projecte més definit per exposar.

L'Alfred recorda que no cal confondre el que és l'Assemblea del Comú amb el que

acabi sent la Candidatura. També que l'Agrupació d'electors és la fórmula més coherent amb el projecte i que, si tot va funcionant bé i anem avançant i construint materials i confiança, si al final per qüestions pràctiques calgués replantejar-s'ho, sempre hi seriem a temps.

María José Fumanal insisteix en la idea de confluència, però al mateix temps afirma que cal ser realistes, i que no podem acceptar ni la intransigència d'alguns partits ni la incongruència d'uns altres, i que cal que els partits expliquin de manera molt clara què estan fent i què volen fer.

El Víctor defensa la importància de la unió de la gran majoria dels que habitualment quedem exclosos dels àmbits de decisió, i que per organitzar aquesta gran majoria és important no caure en excessius dogmatismes.

La Laura insisteix en la seva aposta i convicció del valor de l'Agrupació d'electors, més enllà de qüestions tècniques o tàctiques, i que si bé l'Agrupació d'electors s'enfronta a més dificultats tècniques en la seva formació, cal assumir-ho com un repte i no cedir simplement al que resulta més fàcil, perquè si de veritat tenim aspiracions ens haurem d'enfrontar a reptes molt més complicats i no anar cedint sempre al que resulti més fàcil. Si obtenir 1500 signatures ens ha d'aturar, potser és que no estem preparats per afrontar la feina que volem fer.

La Montse demana que s'aclareixi el que anem a votar, perquè moltes persones havien entès que el que votaríem era si ens sumàvem a la plataforma que inicialment ha impulsat la CUP.

El Joan Manel i l'Alfred recorden que la proposta que es vota és la fórmula jurídica per la qual aposta el Comú de Lleida, i no si sumar-nos a una plataforma que pogués imposar exclusions.

El David, d'EUiA, reflexiona sobre la impossibilitat de millorar la societat si entre nosaltres mateixos no facilitem les coses. L'Agrupació d'electors trenca amb la dinàmica de sigles que sovint obliden als ciutadans. Cal construir un bloc d'esquerra comú decidit a treballar durant 4 anys, i ja hi haurà temps després perquè partits i ciutadans avaluin si l'esforç i l'experiència han valgut la pena.

El Juan diu que les utopies existeixen, i no només com a utopies, sinó com a horitzons que es concreten de manera realitzable, i que l'única prioritat que val és la prioritat de la ciutadania.

La Carme fa una valoració de la feina del Comú i de la seva gent, a la que qualifica com gent normal i honesta, que és l'únic que cal. Afirma sentir-se traïda pels partits i tenir el sentiment que estem fent alguna cosa realment diferent.

El Josep Maria Perera proposa adoptar ja la decisió.

Es recorda un cop més la proposta que anem a decidir i, en no manifestar-se ningú en

contra, es considera aprovada per consens sense que calgui recórrer a la votació.

Assolida la decisió en què consistia l'únic punt de l'ordre del dia, es dona per tancada l'Assemblea a les 13,40.

Amb posterioritat hi ha algunes intervencions més. La Laura recorda la necessitat d'adherir-se i d'integrar-se en els grups de treball. La María José Fumanal insisteix en la necessitat de crear una Comissió de Control que articuli uns mecanismes clars per impedir que cap grup pugui intentar apropiat-se del projecte o controlar-lo. El Rafel apunta que cal donar informació clara al Web de la situació global del projecte i a cadascuna de les comissions, que també cal intensificar la informació de cara a l'exterior, i que cal establir contactes amb organitzacions germanes fora de Lleida. La María José Fumanal suggereix com a via d'expansió del projecte la campanya "Avui sopem amb..." El Miquel diu que ha d'anar quedant clar amb qui comptem i amb qui no. El Carlos González insisteix que queda molta feina a fer, que cal començar molt aviat, i que com candidatura cal començar a fer oposició clara al Govern actual, als pressupostos que aprovarà, a les actuacions que amaga, a les línies d'actuació que no considerem admissibles...

La xerrada segueix una estona més al vestíbul i al carrer amb una mica de vermut.